

תיאטרון גשר מציג

תערוכת העבודות של האמנית אנג'ליקה שר –

מסע לתולדות היופי

מי הפאם פאטאל של תיאטרון גשר?

סקר שהוזמן על ידי תיאטרון "גשר" בקרב כלל האוכלוסייה ביקש מהנשאלים לבחור את שחקניות התיאטרון הראויות ביותר לדעתם לזכות בתואר "**הפאם פאטאל**" (האישה הקטלנית). התשובות כללו לא רק את שחקניות התיאטרון המצליחות, אלא גם את השחקנים. כך בחרנו את גיבורי תערוכת "תולדות היופי" שהפכו לדמויות בתיאטרון הצילום של **אנג'ליקה שר**.

בדומה לאומברטו אקו בתולדות היופי שלו, עוקבת שר בעבודותיה אחר הטרנספורמציה שעבר מושג היופי מתקופה לתקופה. שר מדגימה את השינויים, שהתרחשו לאורך מאות שנים בתפיסה האסתטית באמנות.

בהתבוננות בעבודותיה של **אנג'ליקה שר** אנו שואלים את עצמנו, ולמעשה חוזרים על אותה השאלה שבמשך אלפי שנים עניינה את הפילוסופים והאסתטיקנים הגדולים בעולם: מהו יופי, איך ניתן לתארו ולהגדירו. איך אפשר להסביר את ההבדלים בתפיסתו בין התרבויות השונות. האם ליופי ערך מוחלט? או שמא הוא מותנה בקונטקסט היסטורי, אתני או תרבותי מסוים?

האם באמת היופי האמיתי הוא היופי הקלאסי והסוד טמון בפרופורציות הנכונות, בהרמוניה בין החלקים ובבחירת הצבעים? האם הצורה לבדה היא ביטוי היופי, או שישנו משהו מסתורי, חמקמק המסמל את היופי מעבר לקווים הנכונים והחישוב הגיאומטרי? ואיך בונים כיעור? איך בא לידי ביטוי טעמו האישי של המתבונן? האם יש הסבר מודרני פיזיולוגי? מה רואה העין ואיזה מידע היא שולחת למוח כסיגנל חיובי?

היופי **לאנג'ליקה שר** כמוהו כדת. גיבורי סדרת הצילומים המרתקים מספרים את הסיפור האישי שלהם. הם אלילים בפנתיאון של האמנית, כפי שאמר אומברטו אקו: "הפוליתיאיזם של היופי שלא ניתן לעצרו".

רנסאנס, בארוק, מנייריזם, פילם נואר, פופ ארט – זו רק רשימה חלקית של הסגנונות שאנג'ליקה שר בחרה להשתמש בהם כרקע, כאנטוראז', להדגשה הסימבולית של היופי המוחלט של גיבוריה.

נהוג לתאר את השחקנים כטאבולה ראסה, כלוח חלק, שעליו מצייר הבימאי ויוצר כל פעם עולם חדש שונה על פי רעיון אמנותי. הפעם אנג'ליקה שר שימשה בתפקיד הבימאי ביצירותיה האמנותיות, היא ביימה הצגה משלה ויצרה עולמות של יופי פנימי וחיצוני, סיפרה סיפורים מרתקים, אשר לכל אחד מסר אינדיבידואלי משלו.

הטכניקה בה פועלת האמנית מכונה *Tableau vivant*. שילוב, הצלבה בין אמנות הצילום לבין אמנות הציור. *Tableau vivant* (תמונה חיה) החל את דרכו במאה 19. אמן הציור או הצילום היה מלביש מודל או קבוצת שחקנים בתלבושות ומעמיד אותם במיזנסצנה הנדרשת לגילום רעיונו. התוצאה, תמונה דרמטית קטנה. מאוחר יותר הסגנון שירת את תעשיית הפורנו בימיה הראשונים – מודלים בעירום היו מספקים תנוחות הגורמות להנאה ארוטית. כיום תמונות חיות הפכו נפוצות ואף מובילות בתחום הצילום האמנותי.

מבחינה טכנית מדובר בצילום לכל דבר, אבל הרושם הסופי נחקק הודות לרעיון מעולם הציור. צילום יכול להעביר צבע, קווים, טקסטורה. אבל כדי לממש את הרעיון האמנותי מתגייסת אמנות הציור.

עבודותיה של **אנג'ליקה שר** מתאפיינות בקשת רחבה של צבעים פסיכולוגיים, אמוציונאליים, המדגישים את הסיפור הפנימי של הדמות.

סשה דמידוב

המאות ה-15-16. תקופת הרנסאנס – הכרה בערך עולמו הפנימי של האדם. עקרונות אסתטיים הקשורים לראשית הפילוסופיה ההומאנית והנאופלטוניזם. העולם הסובייקטיבי של המודל בולט בדיוקנאות.

מודל הדיוקן מאופיין בחוסר כמעט מוחלט של מחלוקת פנימית. בדיוקן קוטרוצ'נטה האדם מוצג רגוע, גברי, נבון, מסוגל להתגבר על כל מכשולי הגורל. יש בו הרמוניה רוחנית, התבוננות פנימית, אידיאל של אצילות הרוח ומטפוריות פיוטית כתוצאה מהשקפה אידיאליסטית על כבוד האדם ועל מיקומו הייחודי בעולם. קיימת הכרה בכוח האינטלקט וערך האישיות. הסתגרות ואיפוק רגשי – תחושה של החופש האישי.

מגמה לקונקרטיזציה של החלל, קומפוזיציה פתוחה, על רקע חלל ריאליסטי. משקוף הדלת, מודל מופנה חזיתית עד הירכיים, הידיים המוצגות לעיני הצופה מעמיקות את האפיון הפסיכולוגי של הדמות, יכולת להישיר מבט אל הצופה, המעבירה את האופי והרגשות של המודל.

לאונרדו דה וינצ'י אמר ש"דיוקנאות יש להציג על רקע חלל חשוך עם אור פזור".

לנה קריינדלין

המאה ה-16, דיוקן פלורנטיני, מושפע מהגותיקה המוקדמת –דיוקן פרופיל נשי, סילוואט מעודן ושברירי, פנים בהירות עם הבולטות בניגוד לרקע הכהה, המקנה לקומפוזיציה אופי שטחי מודגש. האמן בכוונה נמנע לתת נפח תלת מימדי) בזווית הגוף או בשימוש אור וצל, (אנחנו רואים רק את הפרופיל של הפנים והכתפיים, צורת הגוף לא מעובדת דיה, פנים ענוגות כאילו גזורות מהנייר.

קומפוזיצית פרופיל גורמת להפשטה. באמצעים דלים מודגשים הקווים הבולטים האופייניים של הפנים. דיוקן פרופיל מדגיש עדינות ואצילות סטריאוטיפית נשית אך מחליש את ההיבט האינדיבידואלי- אישי.

הקביעות הקנונית של הקומפוזיציה של דיוקן הפרופיל בסגנון המאה ה-16 שולחות אותנו לאב טיפוס עתיק.

אלון פרידמן

המאה ה-17. תקופת הבארוק, טבע אמוציונאלי הטיפוסי לסגנון, השתקפות היחס האמביוולנטי, המנוגד והדינמי בין עולם הטבע לבין נפש האדם. היחס הנוטה להתנגשות והקונפליקטים של התשוקות והיצרים.

ההתבטאות האקספרסיבית, דינאמיקה קומפוזיציונית, שיתוף פעולה אקטיבי בין הצורה הפלסטית לבין החלל. אשליות, התחזקות המוחשיות, חוסר שלמות כעקרון, אינטרס לאפקט התאורה ולניגוד בין אור לצל.

רמברנדט, האמן הדגול שעסק בעבודה עם אור וצל, פתח לצופה את העולם הרוחני של רגשות האדם המובן לצופה בכל הזמנים. קאראווג'ו שינה את המציאות הריאלית באמצעות הדמיון האמנותי, הקנה למודל ממשיות וטבעיות וביטוי התנהגותי משכנע.

נטשה מנור

המאה ה-17. תקופת הבארוק, שינויים דרמטיים בעולם, בחברה ובמדע באו לידי ביטוי גם בדיוקנאות התקופה, שנשאו את השקפת העולם החדשה.

עידן האנטרופוצנטריזם ברנסאנס מסתיים. האישיות כבר לא הרמונית ושלווה כמו פעם, היא נוטה למשברים פנימיים, העולם הפנימי הופך מורכב יותר. השאיפה לחיפוש עצמי עמוק יותר מתחזקת ואמנים מחפשים את ה"אני האמיתי" של המודל ומנסים לגלות את רב השכבתיות בדמות.

קאראווג'ו, המכונה מנהיג החידושים, היה הראשון שהשתמש בטכניקת קיארוסקורו – ניגוד חד של אור וצל. הדמות השטופה באור נמצאת בקדמת הבמה קרוב לצופה, מוצגת במונומנטאליות מודגשת וממשיות פלסטית.

לוסי דובינצ'יק

המאות ה-18-19. התקופה הרומנטית, הסגנון המתנגד לרציונאליות של תקופת ההשכלה, לאיפוק ולהכנעה שנתפסו כמכאניים, חסרי אישיות ומלאכותיים. ערך החיים, אדם כאישיות רוחנית יצירתית, אמוציות חזקות עד לקצה, תשוקות, תווים חזקים לעתים מורדים, השראה, חופש הביטוי, טבעיות, כנות, אינדיבידואליות. משחקים והימורים, דמויות המהמרים, אנשים שמשחקים עם הגורל, מצבי רוח מיסטיים פנטסטיים, מלנכוליה.

אקספרסיה, פסיכולוגיזם, דרמטיות, מתח, ניגוד של אור וצל, דגש חזק של צבע, באו לידי ביטוי ביצירות של הצייר הצרפתי תיאודור ז'ריקו. התרעמות עמוקה, התנגשות הצבעים, טרגיות והחשכת הדמויות, גרפיקה חדה, מהירות הציור באו לידי ביטוי ביצירות של האמן הספרדי פרנסיסקו דה גויה.

ליליאן רות

ראשית המאה ה-20. אקספרסיוניזם –מגמה להבעה אמוציונאלית של הדמות או של האמן עצמו. המונח שייך להיסטוריון הצ'כי אנטונין מטשק שהגה אותו כנגד האימפרסיוניזם. אקספרסיוניסט שולל רושם מידי, הוא בונה מבנה פסיכולוגי מורכב יותר. חוויה ותמונה שכלית עוברות דרך נפש האדם כמו דרך המסנן אשר משחרר אותן מהשטחיות, מגלה מהות טהורה ומרכיב אותן לצורה כללית המוגשת באמצעות נוסחאות וסימבולים פשוטים .

אקספרסיוניזם נולד בגרמניה ולפרידריך ניטשה תפקיד בהיווסדו כאבי תיאורית הדואליות של האמנות: מאבק בין שני סוגים של החוויה האסתטית – אפולוניאני ודיוניסאי . אפולוניאני מהווה סדר, הרמוניה, יצירתיות ושלווה. דיוניסאי – שכרון, כאוס, שיכחון, אקסטאטיות. יחד עם כל הניגודים המהותיים, שניהם לא נפרדים אחד מהשני ושניהם נמצאים בכל יצירה אמנותית .

אמני האקספרסיוניזם פונים לכאוס הרגשות, לאמוציות חזקות, והבעת האמוציות האלה הופכת למטרה העיקרית של היצירה .

אפרת בן-צור

המאה ה-20. תקופת הפילם נואר, הזרם בקולנוע של שנות ה-40-50, הושפע מאווירת הדיכאון, הפסימיות, חוסר האמונה, האכזבה והציניות האופייניים לחברה שלאחר מלחמת העולם השנייה.

בפילם נואר יש מרכיבים של האקספרסיוניזם הגרמני. עלילה קרימינלית, אווירה קודרת של פטאליות צינית ופסימית, מחיקת הגבולות בין גיבור לבין אנטי-גיבור, מורכבות עלילתית שיוצרת אצל הצופה חרדה, חוסר שקט, מתח מתגבר, קווים מקבילים ועקומים, עיוות פרספקטיבי, השתקפויות, מראות, חלונות, דמויות לא בולטות בתוך התפאורה נבלעות בתוך הקודרות הכללית. דיסאוריינטציה בזמן, השקפת מציאות סובייקטיבית, אי-רציונליות, מוטיב הכאב.

נוכחות הכרחית של פאם פאטאל (האישה הקטלנית), שלרוב הינה דמות שקרית, שאין לסמוך עליה ומצד השני היא זאת שמפעילה את הגיבורים הגברים.

כמעט כל הדיוות של הקולנוע באותה תקופה, גילמו את הנשים הקטלניות –הייורט, קרופורד, בקול, טירני.

נטע שפיגלמן

שנות ה-50 של המאה הקודמת. תקופת הפופ-ארט באה להחליף את האקספרסיוניזם האבסטרקטי. הז'אנר יצר את השפה החדשה הנתמכת בכלי התקשורת ובעולם הפרסום. שפת הדימויים של הפופ-ארט היא לא קונבנציונלית ופרדוקסלית, יש בה לעג על מה שהאנושות מכנה יופי. פופ-ארט נוצר מחוץ לנורמה ולמסורת, ללא הגבלה באמצעים, חומרים ומקורות. בשיאה של התקופה במהלך שנות ה-60, התחולל מרד נעורים שניסה להחריב את סדרי העולם הקיימים. ללא תיאוריה, תוכנית אידיאולוגית או מטרה מסוימת – רק פאתוס השלילה. מרד אנרכי ללא מטרה. בהירה מצא ביטוי באמנות החדשה. שילוב של קריאת תגר עם אדישות, הכל שווה ערך וחסר ערך באותה מידה, יפה ומכוער. גישה עסקית חסרת רגשות בדומה לעולם הפרסום. פופ-ארט פופולרי חולף בין רגע, משעשע, סקסי, נשכח, כמו חלום אמריקאי – אופטימי, נדיב ותמים. אין מקום לאישיות, לרגשות, אין זמן לעצור. אנדי וורהול טבע את הביטוי לפיו פופ-ארט – זו אהבה לחפצים.

הנרי דוד

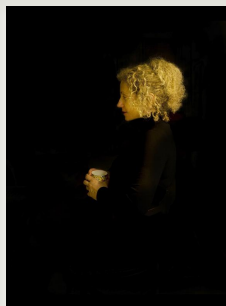
שחקן קולנוע אמריקאי של כל הזמנים. התגלמות היופי הגברי האידיאלי: מרלון ברנדו, ג'יימס דין, ריצ'רד גיר. גם בנו של השכן וגם ג'יגולו בשכר. גם החייל הפטריוט וגם הנוכל הקטן מלא החן. "הום פאטאל" (הגבר הקטלני) הנצחי.

Israel (Sasha) Demidov

76x57
16 300 ₪
1/7+2AP

Lena Kreindlin

70x50
17 500 ₪
2/7+2AP

AlonFriedman

70x50 cm
15 500 ₪
1/7+2AP

Natalia Manor

50x37
13 000 ₪
1/7+2AP

Lucy Dubinchik

70x90
18 900 ₪
2/7+2AP

LilianRuth

55x66
14 500 ₪
1/7 +2AP

Efrat Ben- Zur

70x60
17 500 ₪
1/7+2AP

NetaShpigelman

60x76
15 500 ₪
3/7+2AP

Henri David

80x90
17 900 ₪
2/7+2AP

Angelika Sher

Born 1969 Vilnius, Lithuania (USSR)
Lives and works in Israel

EDUCATION

1991-1995 BA in Radiography, Bar Ilan University, Israel
2002-2005 College of Photography, Kiryat Ono, Israel
2007-2008 Special Program, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem

PLANNED EXHIBITIONS

Oct. 19th „Survival“, solo show as part of Tina B biennale at gallery Vernon, Prague

SOLO EXHIBITIONS

2010 „Twilight sleep“, Tavi Dresdner gallery, Tel Aviv, Israel
2009 „Inside my life“, Reartuno gallery, Brescia, Italy
2009 „13“, Pobeda gallery, Moscow, as part of 3d Moscow biennale of contemporary art
2009 „Twilight sleep“, Fotografiya gallery, Ljubljana, Slovenia

2009 „13“, Tavi Dresdner gallery, Tel Aviv, Israel
2007 "My mother's fur coat", Ramat Gan Museum, Israel
SELECTED GROUP EXHIBITIONS
2011 – „Toys“, Tel Aviv port
2011 – French Cultural Center, Haifa
2011 – „Safe place“, Municipal art gallery of Rishon le Zion
2011 – Artists House, Tel Aviv
2011 Ramat Gan Museum, Israel
2011 - „The coming community“, Haifa Museum of Art
2010 – „Moments of Home“, special project with mentally challenged people, Tel Aviv port, Israel
– „Moments of Home“, special project with mentally challenged people, Tel Aviv port, Israel

2010 – „Survival“, Tavi Dresdner gallery, Tel Aviv, Israel

2009-2010 Sony WPA World tour – Hong Kong, Tokyo, Toronto, Paris, New York, Bangkok, Mexico City, London, Berlin, Kuala Lumpur

2010 Haifa International Mediterranean Biennale of contemporary art

2009 Animanix Biennale 2009-2010 Venues: Museum of Contemporary Art, Shanghai, Taipei and Kaohsiung, Today Art Museum,

Beijing.

2009 1st Israeli Festival of Photography, Tel Aviv, Israel

2009 StArt exhibition, Tel Aviv, Israel

2009 "The Intimate line", Sepia Gallery, New York

2008 "Presence of the Sea", Cinema Center, Tel Aviv, Israel

2008 "Dirty White", Contemporary Art Space gallery, Tel-Aviv,

2008 "Growing Down", Presentation of new series, Bezalel academy

of Art, Jerusalem, Israel

2008 "Awakening the tiger", Contemporary Art Space gallery, Tel Aviv, Israel

2008 "Everything is Dynamic", Tiroche Gallery, Yaffo, Israel

2008 "Goim", New Gallery, Jerusalem, Israel

2007 "Environment Love", New Gallery Jerusalem, Israel

PRIZES

2009 Sony World Photo Awards Professional, 3d Place: Fine Art Conceptual and Constructed

**יצירות האמנות עומדות למכירה לקהל הרחב. כל
ההכנסות הן קודש לתיאטרון גשר
לפרטים: רותי היילפרן, מנהלת עמותת הידידים
03-5157000 שלוחה 309**